Účastník řízení – nemůže postupovat a tedy napadat PSZ.

Číslo jednací: 5Ca 270/2007 - 49

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobců a)

, proti žalovanému Ministerstvu zemědělství – Ústřednímu pozemkovému úřadu se sídlem Těšnov 17, 117 05 Praha 1, o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2007, č. j. 19952/07-17170/Tro,

takto:

I. Žaloby se zamítají.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 18. 12. 2006 schválilo Ministerstvo zemědělství – Pozemkový úřad Domažlice podle § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách"), návrh komplexní pozemkové úpravy v katastrálním území v navazujících částech sousedících katastrálních území

Odvolání žalobců zamítl žalovaný svým rozhodnutím ze dne 6. 8. 2007 a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce a) v žalobě proti rozhodnutí žalovaného namítl, že výrok rozhodnutí v I. stupni nesplňuje požadavky ustanovení § 47 odst. 2 správního řádu (zákon č. 71/1967 Sb.), neboť neobsahuje úplné označení právního předpisu, podle kterého bylo rozhodováno: u § 20 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách chybí označení písmene, podle kterého bylo rozhodováno. Žalovaný se s touto námitkou ve svém rozhodnutí nevypořádal. Správní orgán I. stupně nedoručil žalobci a) grafickou část návrhu, a tím porušil § 11 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách. Žalovaný k této námitce uvedl, že k rozhodnutí doručovanému účastníku řízení se připojí jen ta písemná a grafická část návrhu, která se tohoto účastníka týká; pominul však, že grafická část nebyla žalobci a) doručena vůbec. Správní orgán porušil § 10 odst. 1 vyhlášky č. 545/2002 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav (dále jen „vyhláška č. 545/2002 Sb."), neboť se žalobcem opětovně nejednal poté, co žalobce a) vyjádřil nesouhlas s návrhem nového uspořádání pozemků; písemná reakce správního orgánu na vyjádřený nesouhlas nemůže toto pochybení zhojit. Žalovaný se dostatečně nevypořádal s vznesenými pochybnostmi ohledně záměru vybudování rybníka s biocentrem v předmětné lokalitě. Rybník, který se tu kdysi nacházel, byl před 150 – 200 lety zrušen pro nedostatečný přítok vody; hydrologické poměry se od té doby ještě zhoršily. V dané fázi řízení není k dispozici projekt, jehož součástí by bylo i posouzení vydatnosti přítoku. Žalobce má za to, že toto vodní dílo je neproveditelné; takto zamýšlený nejistý výsledek má přitom převážit nad oprávněnými zájmy vlastníka pozemků.

Žalobce b) ve své žalobě uvedl, že je pěstitelem bioproduktů; v rámci pozemkových úprav mu byly sceleny a přiděleny pozemky, které mají horší bonitu i polohu než jeho původní pozemky. Pozemky jsou špatně dostupné, kamenité a suché a leží poblíž hlavní komunikace, takže ani nesplňují zákonné normy pro pěstování bioproduktů. Provádění komplexní pozemkové úpravy bylo spojeno se spekulacemi: Český rybářský svaz totiž vykoupil od sousedících vlastníků pozemky za účelem vybudování vodní plochy, na níž by jeho členové mohli rybařit; poté uzavřel s obcí Srbice darovací smlouvu na tyto pozemky a zajistil si, že bude moci vykonávat správu a údržbu v budoucnu zřízené vodní plochy. Provozování takových soukromých zájmů je podle žalobce b) neslučitelné s pozemkovou úpravou. Žalobce vznesl proti návrhu pozemkových úprav námitky; nabízel obci i odprodej svých pozemků za tržní cenu, ale neuspěl. Projekt rybníka je podle něj megalomanský a neuskutečnitelný, protože tu nejsou dostatečné vodní zdroje. V příloze č. 3 rozhodnutí vydaného v I. stupni jsou obsažena rodná čísla či identifikační číslo občanů obce [redacted] tato listina je veřejné přístupná každému, kdo prokáže právní zájem na nahlédnutí do listiny, aniž by občané dali souhlas k uveřejnění svých osobních údajů na listině. Rozhodnutí žalovaného je podle žalobce b) nesrozumitelné a nedostatečné, neboť se nevypořádá se všemi žalobcovými námitkami a nepřezkoumává komplexní řešení pozemkových úprav v jeho úplnosti.

Žalobci proto navrhli, aby soud zrušil napadené rozhodnutí [žalobce b) navrhl i zrušení rozhodnutí vydaného v prvém stupni] a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádřeních k žalobám uvedl, že ustanovení § 20 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách se o rozhodovací pravomoci zmiňuje jen v jednom písmenu [písmenu b)]; záměna tedy není možná a výrok rozhodnutí v I. stupni je v pořádku. Žalovaný setrval na tom, že žalobci a) bylo rozhodnutí doručeno se všemi povinnými přílohami: jinak by totiž žalobce nemohl namítat, že zásah do jeho vlastnických práv je nepřiměřený, kdyby neznal část návrhu týkající se jeho nemovitosti. Pozemkový úřad jednal se žalobcem a) opakovaně, o

jednáních byl pořizován zápis (ze dne 31. 8. 2005, 6. 10. 2005 a 11. 5. 2006). Poslední námitku vznesenou dne 25. 7. 2006 neuznal pozemkový úřad jako důvodnou a písemně o tom informoval žalobce a); projednat námitku ústně je pouhou možností, nikoli povinností úřadu.

Žalovaný odmítl, že by žalobce b) byl novým uspořádáním pozemků poškozen: pozemky byly sceleny, a kritéria ceny a vzdálenosti byla dokonce překročena ve prospěch žalobce; pozemky jsou tak vhodnější k hospodaření. Obnovená vodní nádrž nebude využívána k tržní produkci ryb, nýbrž má mít spíše protipovodňovou funkci. Má sloužit ke zpomalení odtoku vody z území a jako biotop pro organismy žijící ve stojatých a pomalu tekoucích vodách. Budoucí závazek obce Srbice svěřit společné zařízení do správy místní rybářské organizace vnímá žalovaný jako odpovědnou snahu zajistit množství náročných činností s tím souvisejících. Žalovaný se ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi odvolacími námitkami; nehodnotil pouze námitku týkající se nabídky odprodeje pozemků, kterou žalobce b) učinil vůči obci protože mu nepřísluší vyjadřovat se k soukromoprávním vztahům mezi těmito subjekty.

Žalovaný proto navrhl, aby žaloby byly zamítnuty.

Žalobce b) ve věci podal repliku; žalovaný se podle něj nevypořádal s námitkou, podle níž nebyly žalobci nabídnuty pozemky, na nichž by mohl pěstovat bioplodiny. Žalobce b) zopakoval, že nebyl proveden hydrologický průzkum a že zřízení rybníka prospěje pouze rybářům, zatímco obci to může přivodit problémy se zásobováním vodou. Žalobci b) je zřejmé, že rybářský svaz v rybníce hodlá provozovat intenzivní chov ryb.

Jelikož obě žaloby napadají stejné rozhodnutí, spojil je soud usnesením ze dne 12. 2. 2009 ke společnému projednání.

Ze správního spisu soud zjistil, že podle rozhodnutí vydaného v I. stupni bylo součástí návrhu komplexní pozemkové úpravy, který byl schválen rozhodnutím Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Domažlice ze dne 18. 12. 2006, i vypracování plánu společných zařízení. Mezi podklady, které úřad hodnotil, byl i územní plán sídelního útvaru (2001), generel LÚSES (1996), Studie revitalizačních opatření v povodí potoka (1997), investiční záměr Revitalizační opatření v lokalitě – výstavba malé vodní nádrže (1999) a k nim vydaná souhlasná stanoviska dotčených správních orgánů. V první etapě bylo z návrhu vypuštěno vodohospodářské opatření – malá vodní nádrž a navazující biocentra v lokalitě , kde se před 150 – 200 lety nacházela vodní nádrž a kde se dosud nachází původní těleso její hráze: stát a obec totiž neměly k dispozici dostatek pozemků k vypořádání pozemků jednotlivých vlastníků nacházejících se v této lokalitě. Poté se ale obci podařilo darem získat potřebnou výměru půdy a plán společných zařízení byl doplněn o malou průtočnou vodní nádrž s dvěma navazujícími lokálními biocentry. Dotčené správní orgány s tímto plánem vyslovily souhlas a plán schválilo i zastupitelstvo obce

Nové uspořádání pozemků bylo pak projednáváno s každým vlastníkem individuálně; průběžně byly řešeny námitky vlastníků, až byl návrh dopracován do konečné podoby, se kterou souhlasili vlastníci 98,42 % půdy zahrnuté do pozemkové úpravy. K vystavenému návrhu byly podány námitky ze strany několika vlastníků pozemků a účastníků řízení; námitky směřovaly především proti řešení nového umístění pozemků v lokalitě . Pozemkový úřad námitky projednal se zhotovitelem návrhu a se sborem zástupců; neuznal je jako oprávněné a zaujal k nim stanovisko, s nímž jednotlivé účastníky seznámil písemnou formou. Na závěrečném jednání byl pak návrh schválen. Pozemkový úřad v odůvodnění

rozhodnutí uvedl, že k rozhodnutí doručovanému jednotlivým účastníkům se připojuje jen ta část návrhu, která se dotýká konkrétního účastníka, tj. soupis nových pozemků a grafické zobrazení nového umístění pozemků na mapě.

Žalovaný při rozhodování o odvolání žalobců a) a b) neshledal v postupu správního orgánu I. stupně žádné pochybení. Kritéria přiměřenosti podle § 10 zákona o pozemkových úpravách byla u obou žalobců dodržena. Zpracovatel se snažil nově umístit pozemky pokud možno v původních lokalitách; nemohl však přihlédnout k těm požadavkům vlastníků pozemků, které byly v rozporu s projednaným plánem společných zařízení, tedy zejména s lokálním biocentrem s vodní nádrží. Vodní nádrž má v prvé řadě retenční funkci, nelze tedy přisvědčit žalobcům v tom, že jde o prosazení zájmů místního spolku rybářů. Ke schválení návrhu pozemkový úřad potřeboval a také získal souhlas vlastníků výměry pozemků dotčených pozemkovou úpravou; to, že žalobci s návrhem nadále nesouhlasí, ještě nesvědčí o nezákonnosti návrhu. Žalovaný nepřisvědčil ani dalším odvolacím námitkám (formální podoba výrokové části rozhodnutí, odkaz na přílohu rozhodnutí ve výroku, jednání s vlastníkem po vyslovení jeho nesouhlasu s návrhem, míra přiměřenosti pozemků přidělených vlastníkům a jejich kvalita, vhodnost zřízení vodní nádrže v lokalitě uvádění rodných čísel vlastníků v rozhodnutí).

Žaloby nejsou důvodné.

Rozhodnutí žalovaného není nesrozumitelné a nedostatečné, jak namítá žalobce b). Je zde srozumitelně popsáno, proč žalovaný nepovažoval odvolací námitky za důvodné; žalovaný se tu neopomněl vypořádat se žádnou z odvolacích námitek. Napadené rozhodnutí tak lze věcně přezkoumat, což soud dále činí.

Žalobce a) vytýká výroku rozhodnutí vydaného v I. stupni, že tu chybí přesná citace ustanovení § 20 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách. Je pravda, že ustanovení § 20 odst. 1 zákona se dále člení na čtrnáct písmen upravujících různé pravomoci pozemkových úřadů; námitku, podle níž by chybějící odkaz na jedno z více písmen téhož ustanovení měl způsobit nezákonnost rozhodnutí, však soud považuje za formalistickou a zjevně nedůvodnou. Požadavek, podle nějž by odkaz na použitou právní normu ve výroku rozhodnutí měl být naprosto přesný a vyčerpávající, má svůj smysl tam, kde je aplikace té či oné právní normy skutečně způsobilá změnit povahu zásahu do veřejných subjektivních práv – typicky v oblasti správního trestání, kde pod různými písmeny téhož ustanovení mohou být upraveny různé skutkové podstaty, jimž pak také mohou odpovídat různá sankční ustanovení. V této věci je ale nevýznamné, zda příslušné písmeno [zde písmeno b), podle nějž pozemkové úřady *rozhodují o pozemkových úpravách a organizují jejich provádění, popřípadě jejich nezbytnou projektovou část provádějí*] ve výroku uvedeno bylo či nikoli. Dané ustanovení je kompetenční normou, tzn. upravuje pouze pravomoci či příslušnost správních úřadů, nikoli práva a povinnosti adresátů rozhodnutí; je tak postačující citace bez upřesnění písmena, protože i z ní je zřejmé, že pozemkové úřady disponují určitými pravomocemi, k nimž patří i rozhodování o pozemkových úpravách. Žalovaný tak důvodně považoval odkaz na § 20 odst. 1 zákona za správný a odpovídající zákonu.

Žalobce a) namítá, že mu pozemkový úřad nedoručil grafickou část návrhu, která se jej týká, což je porušením § 11 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách (*Rozhodnutí o schválení návrhu pozemkový úřad oznamuje veřejnou vyhláškou a doručí všem známým účastníkům. Z náležitostí návrhu se k rozhodnutí doručovanému účastníkům řízení připojí jen ta písemná a grafická část návrhu, která se dotýká konkrétního účastníka řízení*). Ze správního spisu není patrné, co vše bylo účastníku doručeno, nicméně i kdyby žalobce a) neobdržel tu grafickou

část návrhu, která se jej týká, jednalo by se o vadu v doručení rozhodnutí, která nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí samotného a nemůže přivodit jeho zrušení. Soud má krom toho za to, že upozornit na toto pochybení přímo doručující správní orgán by bylo účinnější než domáhat se nápravy takové vady cestou správní žaloby. Konečně není zřejmé, že by toto pochybení zkrátilo žalobce a) v jeho právu podat odvolání či že by mu znemožnilo uplatnit určité námitky.

Žalobce a) vytkl pozemkovému úřadu, že s ním nejednal poté, co žalobce vznesl námitku proti vystavenému návrhu komplexní pozemkové úpravy; tím porušil § 10 odst. 1 vyhlášky č. 545/2002 Sb. Podle tohoto ustanovení se při zpracování návrhu nového uspořádání pozemků nepřihlíží k požadavkům vlastníků pozemků, pokud jsou v rozporu s projednaným plánem společných zařízení a stanoveným způsobem využití území. Souhlas vlastníka s navrženým výsledným uspořádáním jeho pozemků je vyjádřen podpisem na příslušném formuláři podle bodu 8 písm. a) přílohy. Nesouhlasí-li vlastník s novým uspořádáním pozemků, pozemkový úřad posoudí důvod jeho nesouhlasu a znovu s ním ve věci jedná; jednání, při kterém vlastník nesouhlasí s novým uspořádáním pozemků, se prokazuje o tom pořízeným zápisem.

Jak na to poukázal žalovaný ve vyjádření, pozemkový úřad se žalobcem a) jednal opakovaně. Žalobce se mýlí, tvrdí-li, že jednání o výměně pozemků s ním vedl pouze obecní úřad. Ve správním spisu je založen zápis z jednání konaného dne 31. 8. 2005 v kanceláři zpracovatele návrhu (společnost AGROREAL CZ s. r. o.), jehož se účastnili oba žalobci, za zpracovatele Ing. Kalčík a za Pozemkový úřad Domažlice Ing. Brachniak; na záznamu jsou připojeny čtyři podpisy. Dále bylo s žalobcem a) jednáno dne 28. 12. 2005; žalobce zde trval na výměně svých pozemků za konkrétní pozemky nové s tím, že nezíská-li tyto konkrétní pozemky, chce si ponechat pozemky původní. Dne 11. 5. 2006 se žalobce a) zúčastnil jednání sboru zástupců vlastníků pozemků, konaného na Obecním úřadě v jednání byl přítomen i Ing. Brachniak a Ing. Kalčík; podle zápisu žalobce setrval na tom, že si chce ponechat své původní pozemky.

To vyjádřil žalobce a) i ve stanovisku, které uplatnil dne 25. 7. 2006 proti vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav. K tomuto stanovisku se pozemkový úřad vyjádřil dne 4. 8. 2006; jak zde uvedl, žalobce nepřináší žádné nové skutečnosti, stejný postoj vyjádřil již opakovaně na jednáních zmíněných shora. Žalobcovu požadavku na to, aby mu byly ponechány jeho původní pozemky, nelze vyhovět, protože do dané lokality má být umístěna malá vodní nádrž, která je součástí plánu společných zařízení. Tímto písemným sdělením pozemkový úřad nijak nepochybil. Úřad je sice povinen s vlastníkem jednat o novém uspořádáním pozemků, pokud s ním vlastník nesouhlasí (§ 10 odst. 1 vyhlášky č. 545/2002 Sb.) – a úřad také se žalobcem a) opakovaně jednal, jak je zřejmé z provedené rekapitulace – ovšem ve fázi po vystavení návrhu, kdy je úřad povinen posoudit vznesené připomínky, je podle § 10 odst. 6 vyhlášky na něm, zda připomínku projedná s dotčeným vlastníkem či nikoli (*V případě uplatněných připomínek k vystavenému návrhu pozemkových úprav pozemkový úřad postupuje tak, že připomínky posoudí, popřípadě projedná s dotčenými vlastníky, a se svým stanoviskem tyto vlastníky písemně seznámí.*) V tomto případě pozemkový úřad již sdělené nesouhlasné stanovisko s žalobcem a) neprojednával, protože žalobce tu jen zopakoval své dřívější výhrady, na něž již úřad opakovaně reagoval; projednávání by nic nového nepřineslo, a je tak pochopitelné, že úřad nevyužil oné možnosti projednat s dotčeným vlastníkem připomínku vznesenou k vystavenému návrhu.

Žalobce b) namítl, že pozemky, které mu byly v rámci komplexní pozemkové úpravy přiděleny, mají celkově horší kvalitu než jeho původní pozemky; o tom však obsah správního spisu nevypovídá. Podle soupisu a ocenění nároků vlastníků pozemků vlastnil žalobce b) před

komplexní pozemkovou úpravou 43 227 m^2 pozemků, jejichž celková cena (s přihlédnutím ke kódu bonitovaných půdně ekologických jednotek) činila 181 252 Kč a vzdálenost od určeného bodu (§ 10 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách) činila 1169 m. Podle soupisu nových pozemků se má žalobci b) dostat pozemků o totožné celkové výměře (jen místo šestnácti menších pozemků má nyní vlastnit tři větší), o celkové ceně 187 628,10 Kč (tedy o 3,52 % více v porovnání s cenou původních pozemků) a o vzdálenosti 1240 m (rozdíl 6,05 % oproti původní vzdálenosti). Takové pozemky splňují požadavky přiměřenosti ve všech kritériích, jak je stanoví zákon ve svém § 10 (podle něj nemůže být cena vyšší nebo nižší o více než 4 %, rozdíl výměry původních a navrhovaných pozemků nesmí přesáhnout 10 % výměry původních pozemků a rozdíl ve vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků nesmí být vyšší nebo nižší než 20 %). Žalobce sice namítá, že nové pozemky nejsou vhodné pro ekologické zemědělství; tato svá tvrzení však ničím nedokládá, takže zůstávají jen subjektivním názorem, který v konfrontaci s objektivními číselnými údaji o pozemcích nemůže obstát. Nelze proto vyčítat žalovanému, že blíže nerozebíral námitku týkající se pěstování bioproduktů: žalobce tu totiž vyslovil určitou spekulaci, aniž jakkoli zpochybnil údaje o kvalitě a ceně nových pozemků, k nimž pozemkový úřad (resp. zpracovatel návrhu) dospěl standardními metodami. Není tak jasné, jak mohou být nové pozemky suché, kamenité a bez dostatečné vrstvy zeminy, pokud je jejich bonita a z toho plynoucí cena ještě o něco vyšší než u původních pozemků.

Žalobce b) nedůvodně vytýká obci, že od něj jeho pozemky neodkoupila za tržní cenu. V řízení o komplexních pozemkových úpravách obec takovou povinnost nemá; ostatně obec toto řízení neprovádí, to je věcí pozemkového úřadu. Ten pak musí „pouze" zajistit, aby se vlastníkům dostalo přiměřených pozemků, nikoli aby tito vlastníci byli „vyplaceni" (natožpak částkou odpovídající tržní ceně pozemku) v případě, že si chtějí ponechat své původní pozemky. Jednání mezi obcí a žalobcem b) o odkupu pozemků tedy nebylo předmětem řízení o komplexních pozemkových úpravách, ačkoli proběhlo v jeho rámci; jakýkoli postoj obce tak nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Oba žalobci shodně namítají, že pro výstavbu nádrže není zpracován projekt, nebyl proveden hydrologický průzkum (ten by podle žalobců prokázal, že daná lokalita je pro založení nádrže nevhodná), cílem není vytvořit krajinný prvek prospěšný všem, nýbrž umožnit místní organizaci rybářů, aby zde mohla uspokojovat své soukromé zájmy – tj. chovat a lovit ryby. Žalobci považují vystupování členů rybářské organizace (z nichž mnozí jsou prý členy obecního zastupitelstva v Srbicích) za nekalé a jejich lobování za nemístné; jsou přesvědčeni, že v dané lokalitě (kde se nacházely jejich původní pozemky) nebude mít nádrž dostatečný přívod vody.

Soud má za to, že přesvědčení žalobců o nevhodnosti dané lokality je subjektivní (stejně jako jejich spekulace o roli, jakou v celé záležitosti hrála místní rybářská organizace: to soudu zkoumat nepřísluší) a především laické. Správní spis však obsahuje dokumenty zpracované osobami, které jsou na rozdíl od žalobců odborně způsobilé k vodohospodářským úvahám; tyto dokumenty hovoří ve prospěch zřízení rybníka. Tak studie „Revitalizační opatření v povodí potoka" z října 1997, zpracovaná Prof. Pavlem Kovářem, DrSc., odborníkem v oboru vodního hospodářství, doporučuje v rámci protipovodňových opatření zřídit dvě nové vodní nádrže (a využít jejich retenční prostor; v lokalitě by přitom bylo možné využít dosud zachovanou hráz původního rybníka.

Podle dokumentu „Odborné vodohospodářské posouzení investičního záměru: výstavba MVN" z října 2006 zpracovaného Ing. Jitkou Kovařikovou v průběhu řízení o komplexních pozemkových úpravách (zpracovatelka přitom vycházela i z posudku

zpracovaného v dubnu 2000 společností Vodní díla – technickobezpečnostní dohled, a. s.) by v místě mělo být provedeno odtěžení zeminy, aby se tak zvětšila akumulace vody, jejíž hloubka se bude pohybovat v rozmezí 0,6 – 1,8 m. V období beze srážek lze předpokládat dočasné snížení hladiny vody v nádrži; to však nebude vadit, protože příbřežní část je tvořena pozvolnými svahy a je poměrně široká. To umožní organismům, které jsou závislé na vodě, aby se postupně stahovaly do nádrže. Retenční prostor vytvořený stávající hrází bude schopen zachytit celou případnou povodňovou vlnu: vlivem intenzivního hospodaření, odvodnění a úpravy potoka totiž jinak dochází k rychlému odtoku vody z přítoku budoucí nádrže. Daná lokalita je pro zřízení nádrže vhodná, protože dříve se tu nacházel rybník; lze tedy předpokládat nepropustné podloží a přítomnost vhodné zeminy pro případné těsnění. Mělké údolí umožňuje plynulé zatopení i plynulou návaznost na okolní pozemky; navíc zřízením vodní plochy bude zvýšena ekologická stabilita daného území.

Rovněž územní plán obce roku 2001 počítá s obnovou „ rybníka“ ve formě výstavby malé vodní nádrže rybničního typu, zatravnění okolních ploch a založení biocentra. Pro návrh pozemkových úprav je přitom schválená územně plánovací dokumentace závazná.

Žalobce a) se zmiňuje o tom, že původní rybník byl zrušen pro nedostatečný přítok vody; citované dokumenty naopak uvádějí, že rybník byl zrušen poté, co došlo k protržení hráze, která již poté nebyla opravena. Žalobce b) je přesvědčen, že vodní nádrž bude využívána k intenzivnímu chovu ryb; dokumenty založené ve správním spisu naopak popisují budoucí využívání nádrže tak, že chov ryb bude extenzivní (ostatně i s ohledem na předpokládané snižování hladiny vody v sušších obdobích). I z toho je patrné, že žalobci setrvávají na svých subjektivních přesvědčeních navzdory obsahu správního spisu; pro správní orgán ani pro soud však taková subjektivní a nijak nepodložená přesvědčení nemohou být určující. Z argumentace obou žalobců je nejvíce patrná nespokojenost s tím, že si nemohli ponechat původní pozemky (právě na jejich místě má být vybudována malá vodní nádrž); vyhovět takovému přání však není možné, protože umístění společných zařízení (k nimž nádrž patří) má při komplexních pozemkových úpravách přednost před ponecháním pozemků jednotlivých vlastníků na jejich původním místě. Zákon o pozemkových úpravách ani nepočítá s tím, že by s návrhem pozemkových úprav museli souhlasit všichni vlastníci pozemků dotčených takovou úpravou: postačí, pokud s návrhem souhlasí vlastníci alespoň tří čtvrtin výměry půdy pozemků, které jsou řešeny v pozemkových úpravách (§ 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách). V projednávané věci souhlasili s návrhem vlastníci 98,42 % výměry dotčených pozemků; žalobcům pak nezbývá, než tento většinový postoj (vyjadřující návrhu podporu mnohem výraznější než zákonem požadovanou tříčtvrtinovou) respektovat.

Žalobci se svými námitkami tedy neuspěli; jelikož v řízení o žalobách nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žaloby jako nedůvodné.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobách nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s. ř. s. u Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 17. června 2010

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Holečková

Tento rozsudek ze dne 17. června 2010, č.j. 5Ca 270/2007-49-52 nabyl právní moci dne 24. června 2010. Připojení doložky provedla Ivana Vodehnalová dne 19. srpna 2010.